

Sygn. akt: III U 136/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Suchcicka
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Laskowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 04 września 2015 r. w O.

sprawy z odwołania M. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania M. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 30 stycznia 2015r. **znak** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje M. M. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 1 lutego 2015r. do 31 stycznia 2016r.;
2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

M. M. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P. z dnia 30.01.2015r. odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie. Organ rentowy wskazał, że M. M. do dnia 31.01.2015r. posiadał prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W dniu 19.11.2014r. złożył kolejny wniosek o ustalenie uprawnień do renty. Lekarz orzecznik ZUS w dniu 9.12.2014r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy. Z orzeczeniem lekarza orzecznika nie zgodził się odwołujący i wniósł sprzeciw do Komisji Lekarskiej ZUS.

Komisja Lekarska ZUS II Oddział w W. nr (...) po przeprowadzeniu bezpośredniego badania i dokonaniu analizy przedstawionej dokumentacji medycznej w swoim orzeczeniu z dnia 9.01.2015r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest

niezdolny do pracy. Wobec powyższego Oddział ZUS w P. decyzją z dnia 30.01.2015r. odmówił M. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Decyzją z dnia 30.01.2015r. ZUS, rozpoznając wniosek z dnia 19.11.2014r., odmówił M. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ Komisja Lekarska ZUS ustaliła, że nie jest on niezdolny do pracy.

W ocenie Sądu odwołanie M. M. jest zasadne.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2015.748) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące przesłanki:

1 jest niezdolny do pracy,

2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,

3. niezdolność do pracy powstała we wskazanych w ustawie okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera art. 12 ust. 1-3 tej ustawy, który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Przepis art. 58 ust. 1 pkt 5 w/w ustawy stanowi zaś, że warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat. Według art. 58 ust. 2 - okres, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej.

Zgodnie zaś z art. 61 w/w ustawy prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

Rozstrzygnięcie w sprawie było uzależnione od ustalenia, czy M. M. jest nadal niezdolny do pracy i w jakim stopniu oraz jaki jest przewidywany okres trwania.

Na tę okoliczność Sąd dopuścił w sprawie dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu ortopedii, neurologii i kardiologii.

Biegli z zakresu neurologii, ortopedii i kardiologii, po przeprowadzeniu badania lekarskiego w dniu 11.03.2015r. i analizie dokumentacji, u M. M. rozpoznali: przebytą operację na kręgosłupie l/s w roku 2011 i 2012, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego z nieznacznym ograniczeniem ruchomości i objawami rwy kulszowej obustronnej, z zaburzeniami w oddawaniu moczu, stabilną chorobą wieńcową bez dekomensacji krążenia, nadciśnienie tętnicze(...) oraz przewlekły nieżyt żołądka.

Zdaniem biegłych, stwierdzone schorzenia i ich stopień nasilenia klinicznego naruszają sprawność organizmu w stopniu powodującym częściową niezdolność do pracy na okres 1-go roku od zabrania świadczenia rentowego.

W uzasadnieniu biegli wskazali, że w obecnym stanie zdrowia odwołujący się nie jest zdolny do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami. Przebył dwukrotną operację na kręgosłupie l/s z powodu dyskopatii w roku 2011 i 2012. Biegli neurolog i ortopeda po dokonaniu badania stwierdzili cechy rwy kulszowej obustronnej z zaburzeniami

w oddawaniu moczu (typ nietrzymania), zaburzeniami czucia powierzchniowego - powyższe objawy świadczą o podrażnieniu korzeni nerwowych – zdaniem tych biegłych M. M. nie może pracować zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami (operatora sprzętu ciężkiego). Nie nastąpiła poprawa w stanie zdrowia w porównaniu do badań w których kwalifikowany był i uznawany za inwalidę. U badanego – jak podnieśli biegli- naruszone zostały funkcje organizmu z zakresu układu nerwowo-mięśniowo-szkieletowego i związane z ruchem. Potwierdza to badanie podmiotowe, przedmiotowe i dokumentacja w zawarta w aktach. Powyższe dysfunkcje naruszają sprawność organizmu w stopniu średnim, mają charakter przewlekły stabilny, w porównaniu do badania poprzedniego orzeczniczego nie nastąpiła poprawa Nadal wymaga leczenia i rehabilitacji (k. 25-28 a.s.)

Do powyższej opinii żadna ze stron nie wniosła zastrzeżeń.

W ocenie Sądu Okręgowego opinia wydane przez biegłych sądowych w toku niniejszego postępowania jest wiarygodnym dowodem w sprawie, ponieważ uwzględnia całokształt okoliczności związanych ze stanem zdrowia odwołującego się, została sporządzona w sposób rzetelny i fachowy, jest należycie uzasadniona pod względem formalnym i merytorycznym.

Biegli jednoznacznie stwierdzili, że schorzenia odwołującego czynią go nadal częściowo niezdolnym do pracy na okres jednego roku.

Kierując się powyższymi względami na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd uwzględnił odwołanie i dokonał zmiany od decyzji ZUS.

W pkt 2 wyroku Sąd stwierdził, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Zgodnie z art. 118 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji, z uwzględnieniem ust. 2 i 3 oraz art. 120.

Przepis art. 118 ust. 1a stanowi zaś, że w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ odwoławczy, wydając orzeczenie, stwierdza odpowiedzialność organu rentowego.

W niniejszej sprawie ostatnią okolicznością niezbędną do wydania decyzji było ustalenie niezdolności do pracy M. M., jej stopnia i okresu trwania. Dopiero postępowanie sądowe, powołanie biegłych lekarzy pozwoliło na ustalenie częściowej niezdolności, przy czym biegli wydając opinię opierali się także na nowej dokumentacji medycznej, złożonej dopiero przed Sądem (wynik badania z dnia 2.04.2015r.). W tej sytuacji ZUS nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie niezdolności do pracy badanej w toku postępowania przed tym organem. Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w punkcie 2 wyroku.